

[Alfred Jensen.]

målet, end denne regering har gjort, og også end det vil ske, hvis man følger forespørgernes ønske om at gennemføre en lempelse af restriktionerne for det lette byggeri. Her må der tages helt anderledes fat. Det nytter ikke noget, at man tror, man kan klare problemerne ved at sænke folk så langt ned i fattigdom, at de ikke er i stand til at betale husleje og derfor klumper sig sammen i små og utilstrækkelige lejligheder.

Nej, vi må løse spørgsmålet på en sådan måde, at der bliver lejligheder til alle her i Danmark, og det kan vi gøre. Man må tage fat med fast hånd for at løse spørgsmålet, så folk har råd til at opføre huse, så folk har råd til at betale husleje. Her må man først og fremmest sætte ind på at billiggøre materialerne, og det må man gøre ved at tage fat på byggematerialeindustriens avancer. Man kan gøre det på forskellig måde. Det bedste ville naturligvis være at gennemføre en regulær nationalisering, hvorved man ikke skulle betale udbytte til dem, der lever af andres arbejde, men kun tog hensyn til at gøre byggeriet, enten det foretages af organisationer, enkeltmand eller selvbyggere, så billigt som muligt.

Dernæst må man efter min opfattelse også ændre statens udlånsbetingelser. Mit parti har tidligere stillet forslag om, at der ved det understøttede byggeri burde ydes statslån helt til bunds. Hvis man samtidig går tilbage til den gamle ydelse, de 2,2 pct., vil det blive en billiggørelse af byggeriet, der kan mærkes for lejerne. Dermed ville man også i nogen grad mindske spændingen mellem huslejeniveauet i de gamle boliger og det nye byggeri.

Der er imidlertid andre ting i administrationen og boliglovgivningen, der bør ændres. Der er hjemmel til i kommunerne at give huslejetilskud for børn, men kommunen skal betale 50 pct. af omkostningerne, og det har betydet, at adskillige kommuner har været vrangvillige og ikke har villet betale. Jeg tror, at det bliver nødvendigt, hvis man vil ud over denne vrangvilje, at man simpelthen gennemfører den ændring i loven, at staten afholder samtlige udgifter derved. Dertil kommer, at selve bestemmelsen i loven om, at kommunerne skal garantere for statslånene,

virker hemmende på byggeriet. Jeg vil mene, at det var rimeligt, om man ændrede loven, så staten alene overtog garantien. Dermed ville man komme i den situation, at kommunerne ikke fremtidig kunne lægge sig hindrende i vejen for byggeriet.

Jeg tror altså ikke, at de vanskeligheder, landet boligmæssigt står overfor, løses ved, at man foretager de lempelser for det lette byggeri, der her er fremsat forslag om. Jeg tror, at der skal tages langt mere alvorligt fat på de forskellige problemer. Jeg vil sluttelig sige, at jeg tror ikke, man er i stand til at løse spørgsmålene, medmindre man bringer oprustningen og bunkersbyggeriet til at gå i stå, simpelthen indstiller det. Jeg tror, spørgsmålet er, om vi vil have boliger til de boligløse eller vi vil have bunkers og kaserner, flyvepladser og hvad mere der hører til. Efter min opfattelse, som jeg tidligere har givet udtryk for, er situationen sådan, at det må være de boligløses forhold, vi skal tage os af, og ikke de andre problemer, for de tjener hverken folkets eller landets ejheller fredens interesser.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Den ærede ordfører for forespørgerne gjorde nogle bemærkninger om de kommunale byggevedtægter og mente, at det, det gjaldt om, var i første omgang at få disse kommunale byggevedtægter ændret sådan, at de ikke modarbejder de hensyn, som det ærede medlem ønskede at man nu skulle tage. Jeg vil gerne om det sige, at selvom der er en dispensationsadgang med hensyn til de kommunale byggevedtægter, er det ikke muligt at arbejde henimod de mål, så generelle de er, alene med en dispensationspolitik. Man må overveje, om man kan foretage generelle, midlertidige forandringer, der gælder ensartet for alle kommuner, og det vil i så fald kræve en forandring i lovgivningen, altså hjemmel tilvejebragt i den høje rigsdag, og det kan ikke klares med en henvendelse til den enkelte kommune.

Det er ikke min erfaring, at selvbyggere ønsker at undgå at få statslån. Det er klart, at min erfaring i første række bygger på, hvem der kommer i boligministeriet. Vi har mange selvbyggere, som ønsker at arbejde med statslån, og som netop ønsker at påtage sig dette arbejde selv, at skaffe